

Γ' ΚΛΙΣΗ / ΕΠΑΝÁΛΗΨΗ

**Να συμπληρωθούν τα κενά
με τον κατάλληλο τύπο των ουσιαστικών της παρένθεσης**

α

Γεωργὸς καθ' ἡμέραν ἔξω τοῦ _____ (ἄστυ) παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπορεύετο. Ἐνταῦθα τῷ _____ (πέλεκυς) ἔξυλεύετο. μετὰ δὲ τὴν _____ (δύσις) τοῦ ἥλιου εἰς τὴν _____ (πόλις) ἐπὶ τοῦ ἵππου τὰ ἔνδυτα ἔφερεν. Ἐκφεύγει δ' ὅμως ποτέ ὁ πέλεκυς καὶ εἰς τὸν ποταμὸν πίπτει. Ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ οὖν τοῦ _____ (πέλεκυς) ὁ γεωργὸς ὡδύρετο. Ο δὲ θεὸς τὴν τῆς _____ (θλίψις) αἰτίαν μανθάνει καὶ ἀναφέρει δύο _____ (πέλεκυς), τὸν μὲν δύο πήχεων ἐκ χρυσοῦ, τὸν δ' ἔτερον τοῦ γεωργοῦ. Οὗτος δ' ὅμως _____ (φύσις, γεν. εν.) ἦν ἀγαθῆς καὶ λαμβάνει τὸν οἰκεῖον. Ο θεὸς ἥδεται (=ευχαριστιέται) ἐπὶ τῇ _____ (σύνεσις) καὶ _____ (φρόνησις) τοῦ γεωργοῦ καὶ παρέχει αὐτῷ ἀμφοτέρους (=καὶ τους δύο) τοὺς _____ (πέλεκυς). Ο γεωργὸς τὴν τῶν _____ (πέλεκυς) _____ (κτῆσις) λέγει τοῖς γεωργοῖς. Τούτων εἰς ἔξεπίτηδες τὸν _____ (πέλεκυς) ρίπτει . μετὰ δὲ τὴν _____ (πρᾶξις) ὁμοίως τῷ πρώτῳ ὡδύρετο. Μετὰ δύο _____ (κατάδυσις, αιτ.) ἐκφέρει ὁμοίως ὁ θεὸς δύο _____ (πέλεκυς). Ο δὲ ἔνδυτος, ὡς τὸν ἐκ χρυσοῦ ὄρῳ, "οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ πέλεκυς" λέγει. Ο θεὸς δ' ὅμως ἐπὶ τῇ _____ (ὕβρις) αὐτοῦ ὀργίζεται, τῷ δὲ ἔνδυτον λέγει. "τῶν κακῶν _____ (πρᾶξις) ἀμοιβή ἐστι καὶ τῶν οἰκείων ἀγαθῶν ἡ ἀπώλεια".

β

Ἡ Περσία πληθύει δὲ ποταμῶν καὶ λιμνῶν, ἐνθα οἱ _____ (ἀλιεύς) ἰχθῦς ἀλιεύοντιν. Οἱ δὲ _____ (νομεύς) ἀγέλας βοῶν καὶ ἵππων νέμουντι. Οἱ _____ (βασιλεύς) τῆς Περσίας μεθ' _____ (ἰπτεύς, γεν. πλ.) εἰς τὰς σατραπείας ἥλαυνον, οἱ δὲ _____ (ἱερεύς) τοῦ _____ (ἄστυ) συμπρούπεμπον τοῖς _____ (βασιλεύς) καὶ βοῦς τοῖς θεοῖς ἔθυον. οἱ δὲ ἐν αὐταῖς κάτοικοι

ύπεδέχοντο τοὺς _____ (βασιλεύς) καὶ προσεκόμιζον αὐτοῖς δῶρα, βοῦς καὶ ἵππους χρυσοχαλίνους. Καὶ οἱ πτωχοί, δὲ τῶν ὑπηκόων, _____ (χαλκεύς, ονομ. πλ.), _____ (σκυτεύς, ονομ. πλ.) καὶ βουκόλοι, προσέφερον ὅπλα, τυρὸν καὶ τρωκτά. Ὁ δὲ βασιλεύς, ὅτε εἰς τὴν _____ (πόλις) ἐπανῆγεν, δῶρα ὅμοίως διὰ _____ (πρέσβεις, γεν. πλ.) ἔπειμπε τοῖς σατράπαις καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν κατοίκων.

Γέρων δειλὸς ὁρᾶ καθ' ὑπνους ὅτι ὁ νίδος ὑπὸ _____ (λέων, γεν. εν.) κατησθίετο. Εὐθὺς δ' ἐκ τοῦ φόβου οἴκημα καλὸν καὶ μετέωρον κατασκευάζει καὶ ἐνταῦθα μετὰ _____ (θεράπων, γεν. πλ.) τὸν νίὸν ἐγκλείει. Κοσμεῖ δ' ἔνδον τὸ οἴκημα _____ (ἀνδριάς, δοτ. πλ.) καὶ ἄλλῳ κόσμῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ τοίχου γράφει πρὸς _____ (τέρψις, αιτ. εν.) τοῦ νίοῦ _____ (γίγας, αιτ. πλ.), _____ (λέων, αιτ. πλ.) καὶ παντοῖα ζῷα. Οὕτω γὰρ οἱ _____ (λέων) καὶ _____ (ἔλέφας, ονομ. πλ.) ἀκίνδυνοι ἥσαν τῷ νίῳ. Ὁ δὲ παῖς πλησιάζει μὲν τοῖς _____ (λέων) καὶ _____ (ἔλέφας, δοτ. πλ.), περιλυπός δ' ἦν, ὅτι κατάκλειστος ἦν. Καὶ δήποτε λέγει τῷ _____ (ἔλέφας). "Ω _____ (ἔλέφας), ώς καλὸς εἶ καὶ καλοὺς _____ (όδοις) ἔχεις". Ἐφεξῆς δὲ πλησιάζει τῷ _____ (λέων) καὶ λέγει αὐτῷ. "Ω κακὲ _____ (λέων), δικαίως οἱ θηρευταὶ _____ (ἱμάς, δοτ. πλ.) δεσμεύουσί σε. τοῖς γὰρ _____ (όδοις) δάκνεις καὶ τὰ _____ (θήραμα) φονεύεις. Καὶ ἐγὼ δὲ διὰ σὲ κατάκλειστός εἰμι, ώς ἐν φρουρᾷ". Καὶ εὐθὺς ἐπιβάλλει τῷ τοίχῳ τὸν δάκτυλον καὶ ἐκτυφλώνει τὸν _____ (λέων). Σκόλοψ δ' ὅμως τῷ δακτύλῳ ἐμπήγνυται καὶ ὅγκωμα καὶ φλεγμονὴν ἐπιφέρει αὐτῷ. Ἔξ αὐτοῦ δ' ἐπιγίγνεται πυρετός τῷ παιδὶ καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀποθνήσκει. Οὕτω ὁ νίδος τοῦ _____ (γέρων) τὸ πεπρωμένον οὐκ ἀποφεύγει.

Αναστασίου